

Jens Høyer: Naar vi fra vor Side har været imod, at Rigsdagen skulde blande sig i, efter hvilke Regler man giver Tilskud til Avlsforeninger, er det ud fra den Betragtning, at det forstaaer Landmændene og Landbrugsorganisationerne sig meget bedre paa end vi herinde paa Rigsdagen. Konsekvensen af det af det ærede Medlem Hr. Korsgaard forfægtede Standpunkt vilde være, at vi herinde skulde vælge en Overkomité til at kontrolere, om nu ogsaa Avlslederne ude omkring i Landet udfører deres Arbejde tilstrækkelig godt, og dertil tror jeg nu alligevel ikke, at vi slaar til — til Trods for al den Sagkundskab, vi raader over her paa Rigsdagen. Nej, lad de paagældende bare ganske roligt arbejde videre. De har gjort et godt Arbejde, det har Udviklingen vist, der er Interesse, og der er Sagkundskab, og skulde der saa endelig være nogen, som er saa dum at gaa hen at købe fra den daarlige Ende af Avlsdyrene — det kan maaske finde Sted i enkelte Tilfælde, det ved jeg ikke —, skal de nok snart blive belært om, at det er ikke fra den Ende, de skal tage Dyrene.

I øvrigt kan jeg slutte mig til den Kritik, der er udtalt med Hensyn til Ministerens økonomiske Sans paa dette Omraade. Jeg priste for Resten Ministerens økonomiske Sans ved Sagens første Behandling, idet jeg sagde, at hvis man i øvrigt inden for Regeringen var saa økonomisk indstillet som den højtærede Minister lige over for denne Sag, vilde jeg prise denne Regering som en god Regering. Desværre er det modsatte jo Tilfældet!

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalget for Indstillingen og skal kun fremsætte et Par korte Bemærkninger.

Jeg vil gerne først her i Salen angaaende Spørgsmaalet om kunstig Inseminering bekræfte mit Tilsagn om en Undersøgelse og en Overvejelse af, om man kan tillade Ikke-Dyrlæger at foretage dette Arbejde.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard angaaende disse 3die Præmie-Dyr inden for Kvægavlsforeningerne, som der ifølge Lovforslaget kan gives Statstilskud til, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Jens Høyer i, at det vilde vist ikke være helt rigtigt, om vi herinde mente, at vi er klogere end Organisationerne dette Spørgsmaal vedrørende. Jeg tør i hvert Fald ikke paastaa det for mit Vedkommende. At det ærede Medlem Hr. Korsgaard er det, er muligt, men

alligevel vil jeg nu hellere følge Organisationerne. Hertil kommer, at jeg er tilbøjelig til at tro, at der vil være nydannede Foreninger, som ikke har Raad til at købe af de gode Dyr, og det er et Spørgsmaal, om ikke netop disse Foreninger bør have i alt Fald lige saa megen Støtte, maaske endogsaa mere, end de Foreninger, som har Raad til at købe de bedste Dyr. Der kan ske lige saa stor Fremgang, naar man begynder langt nede med Arbejdet, som naar man kommer allerhøjest op. Jeg vil derfor ikke være med til at støtte et Ændringsforslag som det, der har været Tale om, og slet ikke, naar Organisationerne ikke har indstillet det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er Begyndelsen, der er den sværeste, det er dem, der begynder forfra, som har vanskeligst ved at magte Opgaven økonomisk, og derfor er det i Virkeligheden dem, der først og fremmest trænger til Tilskud. Jeg har derfor ikke paa nogen Maade fortrudt, at jeg har modsat mig den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard her gør sig til Talsmand for.

Korsgaard: Jeg vilde nødig, at man her i Tinget skulde faa det Indtryk, at jeg regner med at være klogere paa Avlsomraadet end Husdyrbrugsudvalget. Naar jeg har fremsat den Kritik, som jeg har fremført, er det, fordi jeg mener, at det er berettiget, at de bevilgende Myndigheder, naar de yder Penge til noget, søger at faa det bedst mulige ud af disse Penge, og jeg mener stadig, man vilde faa mere ud af de Tilskud, man giver, hvis man krævede, at de Dyr, man køber, og de Dyr, man bruger, skulde være bedre, end Loven fordrer. Hvis man alene vilde bygge paa det, man kalder Sagkundskaben, Husdyrbrugsudvalget, kunde man jo helt have ladet være med at indsætte en Bestemmelse om, hvordan Dyrene skulde være, saa kunde man simpelt hen have overladt det hele til Husdyrbrugsudvalget. Men saa tror jeg, man i alt Fald i Almindelighed vilde have forlangt, at Dyrene skulde være over det, der er nævnt her, over 3die Præmie, og at man kun i ganske enkelte Tilfælde, hvor man vidste, at Foreningen netop var af en saadan Art, som Landbrugsministeren omtalte, saa fattig, at den ikke havde Raad, eller det var paa et Tidspunkt, hvor Avlsdyr var meget dyre, vilde gaa med til at give Tilskud til en Forening, der møder med saadanne Dyr, som det er tilladt efter Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.